

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

Eusebius post concilium episcoporum qui Alexa[n]driæ conuenerant, &
qui consubstantiale propugnauerant, Antiochiam reuersus, ac plebem
dißide[n]tem propter Paulini ordinationem comperiens, cum illam ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

SOCRAT. HISTORIAE

catorum. Quocirca neq; ante, quām tempus venerat, pro-
misit se comprehendendi, neque cum tempus aderat, se occul-
tauit, sed semetipsum illis, qui ei insidias parauerant, expo-
suit. Eodem modo beati Martyres in persecutionum pro-
cellis, quæ variis temporibus ingruebant, sicut cum homi-
nes eos persequebantur fugam cœperunt, & in locis abdi-
tis opertisque delituerunt, sic cum erant reperti, certamen
martyrij libenter obierunt. Hæc ab Athanasio in oratione
Apologetica quam in fugæ suæ defensionem conscripsit,
disputata sunt.

*Eusebius post concilium episcoporum qui Alexiadriæ
conuenerant, & qui consubstantiale propugna-
uerant, Antiochiam reuersus, ac plebem disside-
tem propter Paulini ordinationem comperiens,
cum illam ad mutuam concordiam traducere nō
potuit, inde domum negressus est.*

CAP. VII.

Eusebius verò Vercellarum episcopus, statim post con-
cilium, Alexandria decedens Antiochiam contendit.

Ac cum Paulinum à Luciferō episcopum designatum,
populumq; in duas factiones partitum offéderet (nam Me-
letij fautores separatim conuentus fecere) vehemēter pro-
pterea animo conturbatus fuit, quod electioni Paulini ab
omnibus minimè esset assensum. Nam intra suam ipsius co-
gitationē factū illud damnauit ille quidē, sed præreuerētia
aduersus Luciferum rem tacitam habuit: & vt primum pro-
miserat se episcoporum concilio cōuocato, illis rebus recte
prospecturū, inde recessit. Postea verò, quamquam admo-
dum laborabat, vt partes dissidentes ad concordiam ad-
duceret, tamē illud nullo modo poterat efficere. Nam Me-
letius ab exilio reuersus, vbi eos, qui cum illo cōsentiebāt,
conuentus seorsum agere reperiebat, se illis ipse præfecit.
Quin omnibus ferè ecclesiis, quæ ibi erant, Euzoius Ari-
anæ sectæ patronus, præfuit. Paulinus autem vnam solam
obtinuit ecclesiarū paruarum, quæ erant intra urbem: ex qua
quidem ipsum Euzoius propter reuerētiā, quam ver-
sus illum habuit, non eiecerat. Meletius autem extra portas
ciuitatis conuentus celebrauit. Id temporis ad hunc mo-
dum

dum Antiochia discedit Eusebius. Lucifer verò, vbi accep-
perat suam electionem ab Eusebio improbari, contumelie
duxit loco, iniquoqué admodum animo passus est. Proinde
recusauit cum Eusebio communicare: studioqué cōtentio-
nis inductus, concilij decreta reiecit. Ista quidem tristibus
& afflīctis ecclesiæ temporibus obuenientia, multos ad de-
ficiendum ab ecclesia impulere, vnde noua secta, quæ Luciferiana
dicebatur, nata est. Cæterū Lucifer suā iracundiam
prōpterea saturare non poterat, quia suis ipsius responsis,
quibus per Diaconum missis pollicitus fuerat, se decretis
concilij contentum fore, omnino tenebatur astricetus. Qua-
propter fidei & sententiæ ecclesiæ assentientis, in Sardiniam
ad propriam sedem se recepit. Quorum autem animi, non
minus quam illius erant exulcerati, hi adhuc etiam ab ec-
clesia segregati manent. Eusebius verò partes orientis per-
agrans, infirmos fidei, instar præstantis medici, ad integrum
valetudinē restituit, doctrinaq; ecclesiastica instruxit eiu-
diuitq;. Inde regressus, in Illyriam proficiscitur: & cum in-
traret in Italiā, idē ipsum docendi munus diligenter obiit.

De Hilario Pictauorum episcopo. CAP. VIII.

Hilarius Pictauorum episcopus (est autem hæc ciuitas
Aquitaniae vltioris) ante Eusebium, episcopos tum
in Italia, tum in Gallia, Catholicæ fidei dogmatis di-
ligenter eruditus est. Etenim prius ab exilio reuersus, ante
illum ad ea aduentauit loca. Vtque verò fidem strenue
propugnauit. Hilarius, vtpote disertus, libris latino sermo-
ne conscriptis, consubstantialis dogma explanauit, ijsdēq;
tum illud ipsum confirmauit abunde satis, tum opinione
Arianorum penitus labefactauit. Verū ista paulò postq;
exules erant in patriam reuocati, contigerunt. Iam verò il-
lud minimè nos præterire debet Sectatores Macedonij,
Eleusij, Eustatij, & Sophronij, (omnes hi vno nomine Ma-
cedoniani appellabantur) eodem tempore crebros conuē-
tus in varijs locis egisse: & conuocatis illis, qui in Seleucia
ipsorum fauebant sententiæ, alterius partis fautoribus, Aca-
cianis videlicet, Anathema denuntiasse, fideq; Arimini ex-
posita prorsus reiecta, eam quæ in Seleucia recitata erat, ratā
fecisse. Illa autem eadem ipsa erat, quæ Antiochiæ, sicut in se-
cundo libro commemoratum est, fuisset iam pridem con-

M 2   stabilita.